

gaa ud paa at borttage Begrænsningen for Varigheden. Jeg maa i øvrigt sige, at jeg for mit personlige Vedkommende ikke tror, at der er stort bundet derved. Jeg tror, at hvis man har haft disse Takster i en 3—4 Aar, hænder det ikke let, at man faar Rigsdagen til at gaa ind paa at forhøje disse Takster, selv om de maatte have vist sig mindre heldige. Jeg synes allerede, at selve Banfeligheden ved nu, da vi have de høje Takster, at komme til det Resultat, uden med den lille Stigning, som jeg her har omtalt, ikke værsler godt i saa Henseende, og jeg tror, at det er en meget daarlig Sovepude for dem, der mene at kunne berolige deres Samvittighed, naar de stemme for Ministerens Ændringer, ved Hensynet til, at vi senere kunne saa indført en Forandring i Taksterne. Men det maa jo blive de Herrers egen Sag. I hvert Fald er det naturligvis altid en Fordel at have en saadan Bestemmelse — Administrationen faar jo noget friere Hænder — saa maa Fremtiden vise, om den behøves, og hvilket Værd den har. — Saa har jeg kun tilbage at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det, der er anført i Slutningen af Udvalgets Betænkning. Som det vil ses, har Udvalget plejet Forhandlinger med Ministeren og er formentlig ogsaa kommet til Overensstemmelse med ham om, at der fremtidig bliver udstedt Fribilletter til Rigsdagens Medlemmer saaledes, at disse gælder for hele Aaret og Landet over, og endvidere om, at disse Fribilletter lige som hidtil bør være til II Klasse, og at dette ogsaa bør være Hovedreglen med Fribilletter i det hele taget, altsaa ogsaa Fribilletter til andre. Jeg siger Hovedreglen, thi det er ikke Meningen at foreskrive for Ministeren, hvad jeg heller ikke kan gøre ved en Udtalelse, at det skulde være den absolute Regel, men Meningen er, at det skulde være Hovedreglen; her staar jo: „i Reglen“ saaledes at det i øvrigt maa overlades til Ministerens Skøn, hvor han mener, der er Grund til ikke at følge denne Regel; men det, man attraar og forventer, er, at Fribilletterne som Hovedregel blive udstedte til II Klasse, de kunne altsaa udstedes til I Klasse og ogsaa til III Klasse; fordi III Klasse ikke er nævnt, er det ikke Meningen, at de ikke skulde kunne udstedes til denne Klasse. Saa udtaler Udvalget endelig, at det er enigt i de Udtalelser, der ere fremkomne i Folketinget om, at Fribilletter udstedes i temmelig stort Omfang, og at det vilde være heldigt, om de kunne indskrænkes noget efter Ministerens Skøn, og at dette vistnok ogsaa bl. a. gælder om de Fribilletter, som udstedes til Jærnbanepersonalet,

bels til dem selv og dels til deres Familier. Endvidere tillade vi os at henlede Opmærksomheden paa et enkelt Punkt med Hensyn til Jærnbanepersonalet, nemlig at det vilde være heldigt, om der kunde blive indrettet særlige Tjenestepupeer for det. Jeg tror, at der har udviklet sig en lidet heldig Praksis, som ganske naturlig særlig bliver støttet af Konduktørerne, og det er den, at Tjenestepersonalet, naar de rejse, hver for sig faar sin Rupee til sig selv og deres Familier, hvor andre ikke godt kunne komme ind. Jeg har ikke selv gjort Erfaringen, men det er mig meddelt, og jeg tvivler ikke paa, at det forholder sig saa. Jeg skal saaledes anføre, hvad der vistnok ikke er ganske ualmindeligt — det hænder i hvert Tilfælde paa de gennemgaaende Nat-tog oppe i Sjælland, hvor der er særlige Bøgne for dem, der skulle ad Kjøbenhavn eller Jhn til — at naar man sætter sig ind i en saadan Vogn i den Formening at kunne blive usforstyrret i Rupeen, for saa vidt der ikke er andre, der skulle samme Vej, saa kommer der, naar det lakker hen ad Aften, og Folk drage hjem, en Person ind i Rupeen ved den ene Station, som viser sig at være en Jærnbanefunktionær eller nogen af hans Familie, som saa staar ud to eller tre Stationer derfra, og saa kommer der atter en Person ind, og det bliver ved. Og naar man saa kommer med den Inddending til Konduktøren, at det strider mod de gældende Bestemmelser, saa ved jeg, at det Svar bliver givet: Ja, naar vi komme til Aarhus, holder det op — ja, for saa er der ikke flere lokalrejsende, saa er Natten kommen.

Madjen-Mygdal: Jeg er saa heldig, at jeg kan indskrænke mig til ganske saa Bemærkninger i Anledning af den foreliggende Sag, thi hvis de foreliggende Ændringer vedtages, saa bliver dette Forslag jo i det hele et Kompromis mellem forskellige Anskuelser i Udvalget og her i Tinget, og da den ærede Ordfører, for de fleste af disse Ændrings Bedkommende, er Ordfører for det hele Udvalg med Undtagelse af et enkelt Medlem, saa vil jeg i alt væsentligt for de fleste Ændrings Bedkommende kunne henholde mig til hans Bemærkninger. Der er kun nogle enkelte Ting, som jeg finder det nødvendigt nærmere at omtale. Vi have været saa heldige i Udvalget — og ville forhaabentlig ogsaa blive det her i dette Ting — at komme let over de 5 første Afsnit, fordi der i det andet Ting har været saa nogenlunde Enighed mellem de forskellige Sider om Indholdet af disse Afsnit. Det 6te Afsnit har derimod voldt adskillige Ban-